

ปรัชญา จำปาเทศ, ร้อยเอกหญิง : การเปรียบเทียบผลของการทาเตตราซัลคลินไฮโดรคลอไรด์และการซิตริกต่อผิวราชฟันศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์อเล็กตรอนชนิดส่องสว่าง (COMPARATIVE SEM STUDY ON THE EFFECT OF TETRACYCLINE HYDROCHLORIDE AND CITRIC ACID ON ROOT SURFACES)
อ. ที่ปรึกษา : รศ. ทพ. ชนินทร์ เทชะประเสริฐวิทยา อ. ที่ปรึกษาร่วม : ผศ. ทพญ. ดร. วันดี อภิภัสมิต,
๙๘ หน้า ISBN 974-634-928-7

การวิจัยนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลของการทาเตตราซัลคลินไฮโดรคลอไรด์ความเข้มข้น 50, 100 และ 150 มิลลิกรัม/ มิลลิลิตร และการซิตริกต่อเนื้อฟัน ที่เตรียมจากฟันเป็นโรคปริทันต์ซึ่งเดียวกัน ซึ่ง 4 ชิ้น จำนวน 10 ชิ้น โดยทาสารทั้ง 4 ชนิดบนชิ้นเนื้อฟัน และนำไปผ่าแนวน้ำการเตรียมตัวอย่างเพื่อศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์อเล็กตรอนชนิดส่องสว่าง เปรียบเทียบจำนวนรูปเบิดท่อเนื้อฟัน ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง และผลรวมพื้นที่หน้าตัดของรูปเบิดท่อเนื้อฟัน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มที่ทาเตตราซัลคลินไฮโดรคลอไรด์ ความเข้มข้น 100 และ 150 มิลลิกรัม/ มิลลิลิตร ให้ผลไม่แตกต่างจากการทาการซิตริกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) ในชั้นตอนที่สองจะเลือกเตตราซัลคลินไฮโดรคลอไรด์ความเข้มข้น 100 และ 150 มิลลิกรัม/ มิลลิลิตร ทابนผิวราชฟันโรคปริทันต์ที่ชุดที่น้ำลายและเกลาราฟันแล้ว เปรียบเทียบกับการทาการซิตริก ผลการวิจัยพบว่าสารทั้งสามชนิดทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในลักษณะใกล้เคียงกัน โดยพบลักษณะราชฟัน 2 แบบ คือ บริเวณที่มีเคลือบราชฟันเหลืออยู่ และบริเวณที่มีเนื้อฟันเผยแพร่ บริเวณที่มีเคลือบราชฟันเหลืออยู่พบลักษณะแตกต่างกันออกไป บางบริเวณลักษณะเป็นรอยแยก บางบริเวณลักษณะเป็นคุ้มนูนซึ่งคือส่วนที่เหลืออยู่ของเส้นใยชาร์ปเปอร์ เห็นเส้นใยคลอลาเจนรอบๆ คุ้มนูนขัดเจน ส่วนบริเวณที่มีเนื้อฟันเผยแพร่เส้นใยคลอลาเจนเส้นสั้นๆ และรูปเบิดท่อเนื้อฟันขนาดเล็กกว่าไป

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าเตตราซัลคลินไฮโดรคลอไรด์ความเข้มข้น 100 และ 150 มิลลิกรัม/ มิลลิลิตร ให้ผลในการละลายแร่ธาตุและเปลี่ยนแปลงผิวราชฟันไม่แตกต่างจากการทาการซิตริก เตตราซัลคลินไฮโดรคลอไรด์ความเข้มข้น 100 และ 150 มิลลิกรัม/ มิลลิลิตร จึงน่าจะเป็นตัวเลือกที่ดีในการใช้เสริมการรักษาโรคปริทันต์